

Беседа владике Артемија у 20. Недељу по Духовдану 2017 у манастиру Свете Великомученице Марине

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је срећан и Богом благословен данашњи дан, браћо и сестре. Нека је срећно и Богом благословено ово свето место на коме смо се сабрали да се заједнички Богу помолимо, јер жива човека на земљи нема без молитве Богу. И као што је немогуће човеку да живи без ваздуха којег удише целог живота свога, тако и молитва наша треба да буде стална и непрестана као што каже свети апостол Павле: *"Молите се непрестано!"* То не значи, браћо, да треба непрестано стајати пред иконом и крстити се, него имати Бога пред собом у мислима својим, у осећањима својим, у делима својим, бити увек свестан да живимо пред Богом, да Бог гледа наша дела о чему ће нам судити приликом другог доласка на земљу. А Господ је дошао на земљу, браћо и сестре, како каже Свето Јеванђеље да људима дарује живот вечни.

А шта је живот вечни? То Господ објашњава стално: *"Да познају Тебе Јединог Истинитог Бога и онога кога си послао Исуса Христа."*

Дакле, то је живот вечни – Исус Христос је живот вечни. Он је дошао да људима дарује оно ради чега је човек и створен. Није човек створен да живи педесет или сто година на земљи па да га нестане, него је створен ради вечнога живота. А грех је ушао у живот човека и он је учинио човека смртним. И зато кроз смрт као казна за грех наших праотаца дата је од Бога да буде прелазак из овога живота у живот вечни. Дакле, Господ је дошао да уништи смрт која је човека држала у ропство; да победи грех у човеку, да победи ђавола који стоји иза свакога греха и да тако људе припреми и дарује им живот вечни.

Диван и потресан пример не само Христове науке него и Његових дела којима је показао ради чега је дошао у овај свет. Данашње

Свето Јеванђеље говори о васкрсењу сина наинске удовице. Чули сте један потресан догађај. Господ Христос увек је ишао у пратњи Својих ученика и мноштва народа. Излазећи из града Капернаума, ишао је у град Наин недалеко одатле. Тада су сви градови били ограђени зидом ради безбедности. Постојала је само капија кроз коју се могло ући и изаћи напоље. И гле на капији градској иде поворка за Господом Христом, у сусрет иде друга поворка, поворка погребна, носе мртваца да сахране, сина јединца мајке удовице. Има ли шта тужније, браћо и сестре? Мајка удовица имала је једнога сина и њега је смрт уграбила, и њега носе да сахране. Када се сретеше те две поворке, Господ видећи мајку уплакану и ожалошћену сажали се на њу, каже Јеванђеље и рече јој: *"Не плачи!"* Та реч *"не плачи"* чула се много пута и пре Господа Христа. Вероватно и сви ти који су дошли код мајке удовице говорили су *"не плачи"*. Али људска реч не може да утешу човека не може да отклони узрок његове туге, не може да победи смрт која је човека уграбила. А гле, реч Христова је чудотворна – Он рече *"не плачи"* и онда прелази на дело, дохвати се ковчега у којем је покојник лежао, а носиоци стадоше. Нико не зна шта ће да буде. И Господ онда се обраћа младићу у сандуку и каже овоме: *"Младићу, теби говорим, устани!"* И устаде младић. И Господ га даде матери његовој. Сви су били запрепашћени, видели су необично чудо које се никада до тада није видело и не знајући још цео народ да је то Син Божији, Месија, поче говорити: *"Велики је пророк дошао на овај свет."* Дошао је много већи од пророка. Дошао је Господар и Пророка и Апостола и Анђела и Архангела, Господар и греха и смрти и живота. Господар ком је све покорно, па и сама смрт као што су они својим очима видели – *"Младићу, теби говорим, устани!"* На једну реч мртвац је оживео – смрт је побеђена. Али могу људи да кажу - то је био јединствен и изузетан случај. Али гле, Господ је после тога васкрсао Лазара четвородневнога који је четири дана лежао у гробу, почео да се распада по речима његове сестре: *"Господе, заудара, смрди"*. И њега је Господ васкрсао: *"Лазаре, изађи"*

напоље."То је још веће чудо. А највеће чудо је само Васкрсење Господа Христа када је Он васкрсењем Својим победио смрт за све људе свих времена, победио је јер је Господ рекао: "Онај ко верује у мене неће видети смрти вавек и Ја ћу га васкрснути у последњи дан." Дакле, вечном животу ради кога је човек створен претходи победа над смрћу и васкрсење мртвих. То је показао Господ Својим делима, не само речима него Својим делима. И тиме је Он утврдио и Своје апостоле и народ који Га је пратио, а преко светих апостола и цео род људски и нас данашње православне хришћане у 21. веку. Без Васкрсења Господа Христа, без Његове победе над смрћу, Његов долазак би био узалудан на земљи, јер смрт је такав непријатељ човека да је нико од људи, нико од војсковођа, нико од царева није могао победити једино Богочовек Господ Исус Христос ваплоћени Син Божији; дошао је да уништи тога непријатеља, да победи смрт и људима дарује живот вечни.

Нека Господ, браћо и сестре, дарује нама те јаке вере, вере која и горе премешта, да нам даје снаге да веру своју православну чувамо и сачувамо неупрљану, неокрњену, неискварену разним јересима и заблудама, разним екуменизмима и папизмима и другим јересима, него да останемо у вери Господа Христа коју је Он предао апостолима, вери светих апостола који су проповедали, у вери светих Отаца који су кроз седам Васељенских сабора веру православну утврдили и изразили у учењима својим, а данас славимо успомену светих Отаца Седмог Васељенског Сабора када је јерес иконоборства била побеђена.

И тако, њиховим светим молитвама нека Господ дарује и нама снаге да останемо са њима у јединству, у њиховој вери, у вери нашега Светога Саве коју нам је он предао и свих наших светитеља из рода нашега који су том вером живели и Богу угодили, да бисмо и ми живећи по вери тој Православној добили милост Божију и да нам он дарује живот вечни у Царству Своме Небескоме, да тамо и

ми са свима светима славимо Оца и Сина и Светога Духа кроз све векове и сву вечност. Амин.